

Szeretet

Néha elszakadt a hangszalag, de megragasztottam.

2018

JÚNIUS

6. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921



Fotó: www.uns.lash.com

A GYERMEKEK KERESZTES HADJÁRATA

TARTALOM

- Jönnek utánunk
- Hírek, bemerítés, aranyemenyegzők
- Páratlan konfi egyedülállóknak
- Gyermekéről a nyelvükön
- Szeretetről, szeretet-házról
- A mi háborúnk is volt...
- Zenenap volt Zilahon
- Az elhamvasztásról

„Az, amit Isten Igéje kicsi korban elvégez a szív mélyén, mindig visszaköszön. A gyermekek nőnek, de erről a hatásról nem fognak elfelejtezni. Amikor magányosak lesznek, vagy amikor sok egyéb úton csalódnak, vagy kiábrándulnak várakozásaikból, az Ige mindig vissza fogja vonzani őket a Megváltóhoz, akinél végülis otthonra fognak lelteni. Lehet, hogy eltelik tíz év is, vagy több, de hazatalálnak majd. S a sok nehéz döntés közepette segítségül fogják majd hívni Jézus nevét.”

Isten az idők kezdetén megteremtette az ember számára az életteret: levegőt, domborzatot, vizeket. Aztán ezen a kereten belül elhelyezte őt, mint teremtménye koronáját. Az ember gyermekként beleszületik ebbe a keretbe, s amíg él, formálja, majd hátra hagyja a következő nemzedéknek. Minden ember módosít valamit ezen a kereten, épít valamit: ki hidat, ki alagutat, ki kerítést. Van, akik koruk szellemiségét alakítják, azt a keretet, amelyben felnő a következő nemzedék.

1212-ben Európát bandukoló gyermekseregek szelték át. 15 évvel korábban, II. Orbán pápa lelkes prédikációi nyomán rengeteg ember indult el Jeruzsálem felé, hogy szent háborúban szabadítsa fel a muzulmánok által bitorolt szent helyeket. A jutalom kecsegtetőnek tűnt: minden bűn alól való feloldozás, adómentesség a család számára, felmentés az életfogytiglani szabadságvesztés alól. A gyermekek ezt hallották naponta otthon, a templomban, az utcán. Látták a díszesen öltözött, vagy rongyosan vonuló kereszteseket. Hallották a kudarcok híreit is. Ekkor egy István nevezetű, a franciaországi Vendôme környékén élő pásztorfiú azzal állt elő, hogy ő Isten küldöttje, s hivatása ártatlan gyermekeket vezetni a szent háborúba. Azt hirdette, hogy a felnőttek bűneik miatt veszítették el a harcokat. Azt hitték, hogy hitükre megnyílik a Földközi-tenger, és száraz lábbal mennek át a tengeren Jeruzsálemig. De amikor Marseille-be értek, új Mózesük hiába csapta botjával a tengert. Élelmes kereskedők vitték el őket, de nem Jeruzsálembe, hanem Tuniszba, rabszolgáknak.

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Alapkőletétel Biharszentjánoson.** Egy órával korábban gyülekezett a testvériség a szokásos csütörtök esti bibliai tanulmányra Biharszentjánoson, **2018. április 19-én.** A már lebontott régi imaház területén, igen erős napsütésben állva hallgattuk meg az ígét. Papp Dezső testvér az Ezsdrás 3:10-13-at olvasta fel: „az egész nép ... dicsérte az Urat, hogy az Úr házának alapkövét immáron lerakhatták”.



Építkezéskor szükség van hitre, anyagiakra és összefogásra, hangsúlyozta lelkipásztorunk. Az imádkozást és éneklést követően Antal Dezső előljáró és Fűzfa Sándor építész egy jelképes, feliratos kőtömböt helyezett el a frissen kiásott fundamentumban. Az alapok betonnal való megtöltése másnap reggel kezdődött meg. Az új imaház munkálataihoz mindjárt húsvét után fogtunk. Az istentiszteleteket a ún. felházban tartjuk, a továbbra is használatban levő kistermek emeleti részén, a szeretetvendégség céljára kialakított tetőtérben. [Szilágyi László]

■ **A Román Baptista Unió** a 2018. március 30-31 között Karánsebesen tartott **nemzeti konferenciáján állásfoglalást fogadott el** felekezetünk hitelveinek megerősítésére. E szerint újból hitet tesz a következő kérdésekben:

1. Az ember isteni eredete. Hisszük, hogy az embert Isten teremtette, ő áldotta meg, és neki felelős (1Móz 1:26-28).

2. A nemi identitás tisztasága. Az ember jól meghatározott nemi identitással lett teremtve: férfivá és nővé (1Móz 1:27). Egy férfi identitással rendelkező személy egész életében férfi marad, ugyanígy a nő is. A nemi identitás már születés előtt jellemző (1Móz 17:19, Lk 1:13), és tiszteletben kell tartani. Ez kötelez bennünket mindenfajta genderológiai ideológia elfogadására az iskolákban.

3. Az élet értéke. Mivel az élet Isten ajándéka, szent a fogantatástól annak Isten által, természetes halállal meghatározott végéig (1Móz 9:5, Zsolt 90:3).

4. A család kizárólagos jellege. A család a szabad szövetségkötésre épül egy férfi és egy nő között (1Móz 2:18). Az iteni döntés megakadályoz bennünket, hogy bármilyen más vallásos vagy civil partnerséget házasságnak fogadjunk el.

5. A szülők szerepe. Minden apának és anyának joga és

kötelessége gyermekei nevelését biztosítani (5Móz 11:19, Ef 6:4). A gyermekek csak egészséges családban fejlődhetnek egészségesen.

6. Az állam szerepe. Az állami hatalmat Isten engedi, hogy segítse a jót, és megakadályozza a rosszat (Róm 13:1-15). A polgároknak alá kell vetniük magukat az állam törvényeinek, ugyanakkor az állam nem léphet az isteni hatalom helyébe (ApCsel 5:29).

7. A lelkiismereti szabadság. Mindenkinek joga van megválasztani a hitét, annak gyakorlási formáját, anélkül, hogy megkülönböztetné azt, aki más hitet választ. [Crestinul Azi]

■ **Felújítási munkák és új adminisztrációs munkatárs a Filadelfia Idősek Otthonánál.** A 2017-es évben a fűtésrendszer átalakítására került sor az Otthonban a 4H misszió – Eric és Rosemary Barrett – támogatásának köszönhetően. Ennek keretében beszerelésre került egy új nagyteljesítményű, vegyes tüzelésű kazán, amely fával és – a környéken könnyen és viszonylag olcsón fellelhető – szalmabálával is üzemel szükség esetén. Szintén ennek a projektnek a része volt több csővezeték és fűtőtest cseréje. Az otthonhoz kapcsolódó hír az is, hogy áprilissal kezdődően újabb adminisztrátor segíti Mierluț József munkáját *Telegdi Imre* személyében, aki a paptamási gyülekezet tagja, gyakorlott cégvezető, így került az Otthon kuratóriumának látókörébe, miután a megnövekedett munkamennyiség indokolta még egy ügyvezető alkalmazását. [G. G.]

Konferenciát szervezünk

lelkipásztorok, lelkipásztorfeleségek és lelkipárasok számára, **2018. október 27-én, Kémeren**, a Kemsilvanum panzióban. A helyek korlátozottak, ezért a lelkipásztoron és feleségén kívül még jöhet egy-két szolgálattevő is körzetenként.

A konferencia mottója: „Hogyan építi Krisztus a gyülekezetét?”

Témák és előadók:

- Az igehirdetés bolondsága – David Lovi (USA)
- Lelki harc – Benjamin Costea (Arad)
- Pásztor, gyülekezeti vén, diakónus – David Lovi
- Megszentelődés és kegyelem – Paul Mitchell (A

Grace to You Europe igazgatója, Anglia)

A **kezdés** időpontja: 9:30

Részvételi díj: 40 lej személyenként, amit a helyszínen kell kifizetni.

Azok, akik részt szeretnének venni a konferencián, kérjük szeretettel, **jelezzenek vissza október 15-ig** a telefonszámon Fekete Csabánál, vagy a csabafek@yahoo.com email címen. Mindenkit szeretettel várunk!

Szűcs Sándor, pasztorális alelnök

(folytatás az első oldalról)

Németországban egy tízéves kisfiú vezetésével 20.000 gyermek gyűlt össze. Az olasz tengerpartra vonultak, de sohasem látták meg Jeruzsálemet, szinte mindannyian elpusztultak. A történészek szerint összesen 100.000 gyermek vehetett részt ebben a tragédiában, s csak hírmondóként tért vissza néhány. A legtöbb szülő elkeseredetten próbálta visszatartani gyermekét, de nem lehetett. A felnőttek által jól megszerkesztett keret működött, s az érzékeny gyermeklelkek naivitása tragédiába torkollott. A felnőttek eszméje a gyermekek rögeszméjévé vált. A folyamatot nem lehetett visszafordítani.

Amerikában az 1844. évet az Úr Jézus visszajövetelét várók feszültsége határozta meg. Két dátumban is megjelölték a napot, amelyen Ő visszajön. Ezek számolták fel gazdaságukat, adták el házaikat, költöztek sátrakba, a hegytetőkre. Fehér ruhába öltözve várták az Úr Jézust. Bostonban ilyen hirdetések voltak olvashatók: „Mennybemenetelre alkalmas fehér ruhák legújabb divat szerint, igen olcsó áron kaphatók”. Írott nyoma maradt, hogy 6–8 éves gyermekprédikátorok hirdették pátozzsal a közeledő világvégét. A csalódás után lett belőlük útja vesztett felnőtt. **Mennyire manipulálhatók az ártatlan gyermeklelkek!**

Itt Erdélyben a hetvenes évek elején csendült fel a hír: „az Úr Jézus nagyon hamar el fog jönni!” Alulírott, frissen megtért tizenéves gyermekként abba akartam hagyni a középiskolát. Hisz akkor már nincs szükség oklevélre, szakmára! Édesapám seprűnyeles dorgálása bírt jobb belátásra, s aztán még sokáig tanultam, a magam hasznára, és az Úr népének áldására. Naiv voltam és hiszékeny.

Gyakorlati életvitele által minden felnőtt, szülő, lelkipásztor és gyermekmunkás tanítása **keretet nyújt** a környezetében élő gyermekek számára. A fogékony gyermeklelkek ebben nő fel.

Akarjuk vagy nem, hatással vagyunk rájuk. Ez az évek múltával hatványozottan érvényesülhet. Sokszor nem tudjuk, hogy egy elhintett gondolatból idővel milyen ferdeségek keletkezhetnek, ahogy II. Orbán pápa sem gondolta, hogy eszméi közel 100.000 gyermekéletet követelnek majd.

A folyamat **fordítva is működik**: lazítás esetén fokozatosan minden korlát elvész. Egy példa: a reformáció felvilágosított a szentségek hiábavalóságáról (szent eukarisztia, szent liturgia, a szentek tisztelete), de manapság néha mindent profánként kezelünk, mintha semmi sem volna szent. A táborban egy hívő gyermek a Bibliáján ült. Néha a szószéken bújócskázna a gyermekek. Kálvin botütéssel büntette azt, aki vasárnap élvezetének hódolt, például lekváros palacsintát evett. Ma már a legjobb falatokat vasárnapra hagyjuk.

Közösségeinkben **több gyermektípussal** lehet találkozni: az egyik szigorú keretek között nő fel, a másik keretek nélkül válik felnőtté, a harmadiknál egyensúlyban van a nevelés.

Vannak gyermekek, akik elé **nagyon magas, elérhetetlen mércét** tesznek. Amíg kiskorúak, szüleik, tanítóik kedvét keresik, és beilleszkednek ebbe a keretbe. Aranyos, naiv, hajlítható kisgyermekek. Ők, mivel így nőnek fel, még szűkebb keretet teremtenek majd saját gyermekeiknek, amelyből később egyesek saját életük árán törnek ki (lásd az ámisok közti magas számú öngyilkosságot). Fennáll az a veszély is, hogy épp abban lesznek szélsőségekké, amit elődeik a legjobban tiltottak. Nem tanultak meg helyesen viszonyulni dolgokhoz, így azok uralma alá esnek. Néhányan ezek közül itt ülnek a gyermekórákon, velünk vannak a táborban. Megszokottá lett minden nekik, immunissá váltak, megcsömörlöttek az Igétől. Megkeményedtek. Még a szabadidőt is unják. Nagyon nehéz valami olyat mondani nekik, ami új, ami leköti a figyelmüket. Néha szemünk előtt zajlik le ez a folyamat, s fáj a szívünk ezekért a gyermekekért.

A másik gyermektípus az, **aki keret nélkül** nő fel, ahol minden szabad, ahol semmi sem bűn, ami a gyermeknek jól esik. Létezik ilyen, s csak akkor válik nyilvánossá, amikor a gyermek egy hétig velünk van a táborban. Ezekben a családi otthonokban a fegyelem, a fenytetés, a jó szokás nem létezik. Ezekkel a gyermekekkel is nagyon nehéz dolgozni a gyermekórán, a táborokban. A szülői ház keret nélkülsége kezelhetetlenné teszi őket. Milyen hátteret fog adni gyerekeinek felnőttként az, aki a így nő fel? Idővel szétfolyik az élete, mint a meder nélküli folyó.

Az éveket visszafordítani nem lehet. Nem élhetünk a középkorban. Tény, hogy itt élünk Erdélyben, a XXI. században, hívő családokban és gyülekezetekben. És ez meghatározza életünk keretét időben, térben, kulturális közeg tekintetében. De mindenekelőtt **a keret számunkra Isten Igéje**, amely még most is aktuális, meghatározó. Vállaljuk ezt tudatosan, újra és újra, vigyázva arra, hogy mit mondunk vagy teszünk, mert mindezek meghatározóak gyermekeink életére nézve. Olyan út ez, ami akaratunktól függetlenül, nyomszerűen megmarad.

Minden útnak **két széle van, de egyiken sem jó járni**. A Bölcsesség így nyilatkozik: „Az igazság útján járok és az igazság ösvényének közepén” (Péld 8:20). Keressük a keskeny út közepét életvitelünkben, tanításunkban, nehogy az út szélén haladva hamar elhajoljunk, és romboljunk az említett, óriási tévedéseket (másként) megismételve! Megtörténhet, hogy tévedésünk majd csak gyermekeink tragédiája által lesz nyilvánvalóvá.

Az Úr tegyen képessé bennünket arra, hogy jó keretet, jó szokásokat, követhető példát és járható utat hagyjunk magunk után!

Bálint Pálné Ibolya
Nagyvárad



Bemerítés Hegyközszáldobágyon. Kettős ünnep volt 2018. május 6-án a hegyközszáldobágyi gyülekezetben, amikor délelőtti bemerítési ünnepre gyűltünk össze. Rácz Zoltán pecsételte meg hitét a bemerítés által, bizonyoságot téve a szülők és a gyülekezet előtt arról, hogyan győzött az evangélium az életében.



Igét hirdetett Petyár Lóránd testvér a nagyváradai gyülekezetből a Mt 3:13-17 igeversek alapján. A bemerítést a helyi lelkipásztor végezte. Délután megemlékeztünk az édesanyák szeretetéről, Papp Dezső lp. a 2Kor 4:8-37-ből szolgált. Költemények, bizonyoságtételek hangzottak el, valamint helyi énekcsoport szolgált énekekkel. Mindenért Istené a dicsőség! **[Bálint Tibor]**

Aranymenyegző Krasznán



2018. január 7-én családi körben emlékezhettünk nagyszüleink, **id. Filep Sándor és Klára** házasságkötésének 50-ik évfordulójára, Krasznán. Hálaadással tekintettünk vissza az eddig megtett útra. Lelkipásztorunk, dr. Borzási István az 50. szol-

tár 14-15 és 23 igéivel bátorította őket a még hátralévő út megtételére. Köszönjük Istennek életüket és egymás iránti hűségüket, mellyel a következő generációnak értékes példát mutattak. Istenünk gazdag áldását és gondviselését kívánták további életükre Klára lányuk, József vejük, Krisztina és Zsófia gyermekeik, Sándor fiuk, Eszter menyük, valamint ezek gyermekei, Sándor és Dávid.

Unokájuk, Debreczeni Krisztina

50 éves házassági évforduló

2018. március 4-én tartottuk Biharpüspökiben **Kovács Péter és Rózsika** 50 éves házassági évfordulóját. Együtt ünnepelt a család és a gyülekezet, igei üzenetet a gyülekezet lelkipásztora, Papp Dezső közvetített a Lk 24:13-29 alapján. „Ketten az úton,” szolt az ige az említett helyen, „akikhez Jézus is csatlakozik”. Köszöntések hangzottak el a család, a gyülekezet előljárója részéről, az énekkar alkalmi szolgálata mellett. Testvéreinknek kívánunk további békében és hitben eltöltött éveket Istentől! **[Papp Dezsőné Margitka]**



Szeretnénk ezen a nyáron is örömteli éneklésre, zenélésre hívni a gyermekeket a **2018. július 16-21. közötti II. VISZ Zenetáborba, a Hargita Táborba.** A zenei, szabadidős és bibliai foglalkozások lehetőséget biztosítanak arra, hogy gyerekek és tinik elmélyüljenek a zene szeretetében, fejlesszék zenei tudásukat, növekedjenek az Úrral való kapcsolatukban, és tartalmasan kapcsolódjanak.

A zongorázni vágyókat várja Garai Zsolt (Nagyvárad), Révész László (Kecskemét), Egyed Ernő (Belényes), Istvánné Nyári Krisztina (Balatonszemes) és Veres Dániel (Barót). A vonós hangszeresekkel Borzási Kinga (Brassó), Bohus Andrásné Anikó (Békés) és Lisztes Berta (Budapest) foglalkoznak. Bohus András (Békés), Domokos Balázs (Békéscsaba) és Ferenczi Zsófia (Székelykeresztúr) várja szeretettel a fa- és rézfúvósokat. Mindenféle ütohangszerrel való játékokra jelentkezők idén is Máté Katalinnal (Kolozsvar) tölthetnek egy nagyszerű hetet. A gitárral közelebbi ismeretségre vágyók Dajka Attila (Debrecen) és Székely András (Nagyvárad) segítségére számíthatnak. A tábor kórusát ezen a nyáron Székely András vezeti.

A résztvevők száma korlátozott, és a helyek gyorsan fogynak.

Jelentkezni az alábbi honlapon lehet: **zenetaborahargita.wordpress.com.**

Jelentkezéssel és zenével kapcsolatos információkról **Lisztes Piroskánál** (lisztes.piroska@gmail.com) lehet érdeklődni; további információkkal kapcsolatosan pedig **Máté Imolánál** (0744791927). Szeretettel várunk!

A szervezők

Egész élet vagy teljes élet?

- PÁRATLAN KONFERENCIA EGYEDÜLÁLLÓKNAK



Harmadízben került sor az egyedülálló nők konferenciájára április 6-8 között, ez mégis páratlan volt a maga nemében, ugyanis egy egész hétvégét ölelt fel egy lélegzetelállítóan szép környezetben. A Nőszövetségnek és a 4H Misszió támogatásának köszönhetően 62 résztvevő gazdagodott testi-lelki áldásokkal a Sequoia Panzióban, Székelyjő településen. **Borzási Márta** és **Kui Julianna** testvérnők fáradhatatlanul dolgoztak mind az előkészítésben, mind a hétvége alatt, őket **Pardi Matild** és **Bódizs Magdolna** testvérnők segítették.

A hétvége során három tanítás hangzott el a **Kovács Éva** és **Kovács Teodóra** testvérpártól, akik Magyarországról, Komlórról érkeztek, hogy Isten üzenetét továbbítsák **Anna** (Fánuel leánya – Lk 2), **Debóra** (Bír 4-5) és **Ruth** élete alapján. Érdekes és hasznos statisztikai adatok kerültek terítékre az egyedülállóságot illetően. Szombaton **Balla Annamária** arra mutatott rá tíz bibliai személy példájából, hogy mihez lehet kezdeni a megoldhatatlannak tűnő problémákkal. Bár minden eset különböző, Isten számára nincs megoldhatatlan helyzet. Minden problémára Ő ad megoldást a megfelelő időben.

A reggelek zenés áhítattal indultak, melyeket **Pardi Matild**, **Borzási Márta** és **Vékás Erzsébet** testvérnők vezettek. A programban volt még imaséta, fórumbeszélgetés, csoportbeszélgetés, lehetőség a biznyságtevésekre. A hosszabb-rövidebb szünetekben és az étkezések során lehetővé vált a kapcsolatteremtés és a közösségépítés, melyek során megdöbbentő életsorsokra derült fény, s arra, hogy Isten miként tud értéket teremteni a hamuból. Mindez egy idilli környezetben, mely a kapcsolódásra is számos lehetőséget kínált (uszoda, tirol, lovaglás). A finomabbnál finomabb ételek s desszertek csak hab volt a tortán. Köszönjük a feledhetetlen hétvégét! Mindenért Istent illeti a dicsőség!

Meleg Adina

A RÉSZTVEVŐK GONDOLATAIBÓL...

„Szép és áldott hétvégét tölthettünk el. Mindenért hála: a lehetőségért, a szervezőkért, az új és régi ismerősökért! Hisszük, hogy lesz még ilyen, és várjuk a folytatást!” (*Cseke Klára, Kraszna*)

„Isten előtt, szeretetteljes közösségben, gyönyörű környezetben élvezhettük Isten áldásait. Felüdülés volt ez a három nap, amit az Istenben való öröm és az egymás hite általi épülés nyújtott.” (*Kovács Éva és Teodóra, Komló*)

„Hálás vagyok Istennek azért, hogy itt lehettem, és a Bibliából vett példaképekről tanulhattunk. A biznyságtevések is arról szóltak, hogy hatalmas Istenünk van, aki a siralom völgyében is velünk van.” (*Borbély Enikő, Biharpus-pöki*)

„Nagyon jó volt feltöltekezni, együtt lenni. Kívánságom, hogy legyen folytatása is.” (*Oláh Márta, Egrespatak*)

„Pozitív csalódás volt. Isten türelemre tanított. Nagyon jól éreztem magam.” (*Rusu Szidónia, Kolozsvár*)

„Nagyon kiváltságos, felemelő alkalom volt. Különösen a Ruth története volt jó tanulság.” (*Perecseni özvegy testvérnők*)

„Mivel Ruth kívánta megismerni Istent, Ő a nehézségeket is áldássá formálta számára, így egy kiteljesedett életre juthattam.” (*Tóth Piroksa, Zilah*)

„Hálás vagyok, hogy részt vehettem az egyedülálló hétvégén. Nagyon sok áldást, erőt nyertem.” (*Özv. Szűcs Rebeka, Kraszna*)

„Debóra élete bátorságra buzdított, Anna élete önmegtagadásra, áldozatvállalásra, kitartásra a szolgálatban, mely nem hiábavaló az Úrban. Ruthtól azt tanultam, hogy Megváltómra várva hűséggel, szorgalmasan dolgozzak az Általa kijelölt helyemen. Nagyon aktuális volt az Úrtól kapott tanács is e hétvégén: „Halljátok hát, asszonyok, az Úr igéjét, figyeljete arra jól, amit mond!” – Jer 9:19a (*Rácz Ibolya, Kiskapus*)

(>>>)

Összhangban magammal

– HATÁRMENTI NŐI KONFERENCIA



Az idei tavaszi határmenti nők találkozója április 29-én került megszervezésre a szalárdi baptista imaházban, ahol több mint

kétszázan lehettünk együtt Isten közösségében.

Alkalmunkat Istent dicsőítő énekekkel kezdtük, majd a helyi lelkipásztor, Veress Efraim és felesége köszöntötték a nőtestvéreket. Ezután egy kvízkérdésekkel tűzdelt jégtörő játék következett, s mikor már mindenki kellőképpen felszabadult, egy biztonságtételt hallgathattunk meg Fábíán Inesz testvérnő részéről. Majd az előadás következett, melyet Balla Annamária tartott, „Összhangban önmagammal” címmel. Ezt a témát boncolgatva, tanulmányozva, igékkel alátámasztva előadónőnk úgy fogalmazta meg, hogy összhangban lenni önmagammal azt jelenti: összhangban lenni Isten tervével. Az ApCsel 17:26 szerint Istennek minden emberrel személyre szabott terve van, „... meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait...” Ahhoz, hogy összhangban legyünk az Ő tervével, a megfelelő időben a megfelelő helyen kell lennünk. Isten előre meghatározta azt is, hogy milyen időket élünk meg, mikor leszünk mélységben, vagy mikor lesznek sikereink. Ezek által rajzolódik ki igazi emberi jellemünk. Nem elég csupán akkor látni valakit, amikor mélységben, szenvedésben van, olyankor „könnyen hisz Istenben”. Keresi a támaszt, a segítséget, és talán még ígéretet is tesz. De hogy ez mennyire őszinte, csak akkor derül ki, mikor kijön a mélységből, mikor magasabbra emelkedik, s végre igazi sikereket ér el. Akkor látszik meg igazán, mi van a szívében, Istennek adja-e a dicsőséget, vagy ott van benne, hogy „azért most kellett az én erőm, magamtól jutottam idáig”. Istené az erő, tőle kapok

(folytatás a 11. oldalon)

(>>>) „Ez a harmadik találkozó volt egyedülállóknak, részt vehettem mindhárom találkozón. Urunké a hála a kezdetért és folytatásért! Megerősítette bennem, hogy egyedül bár, de nem magányosan, hanem Vele élhető egész élet – teljes élet, bármilyen státuszban.” (Özv. Vékás Zoltánné Erzsike, Szatmárnémeti)

„Az Úr Jézusnak célja van velünk, és ez az alkalom útmutatás volt ennek elérésében.” (Domokos Márta, Zilah)

„Hiszem, hogy az Úr Jézus itt volt, és segítséget nyújtott abban, hogy miként éljük mindennapjainkat.” (Hajas Katalin, Kraszna)

„Az alkalom ajándék volt, lelki-testi felüdülést nyújtó, közösségápoló.” (Mikló Juliánna, Nagyvárád)

„Egyik értékes idézet ami sokat mondott: «Nem az a magányos, aki előtt bezárják az emberek a szívüket, hanem aki bezárja a szívét mások előtt!»” (Deák Éva, Nagyfalu)

„Hálás vagyok Istennek azért a hat évért, amióta elfogadott mint gyermekét, s köszönöm ezt a három napot is, az igei üzeneteket, a szép énekeket, az imádkozás lehetőségét és az ismerkedést.” (Szígyártó Sára, Zilah)

„Áldott, szép három napunk volt az Úr jelenlétében. Jó volt. Megtapasztaltuk az Ő jóságát, más egyedülállókkal is megismerkedhettünk. Mindenért hálásak vagyunk.” (Moisa Rozália, Kraszna)

„Sokkal több örömet ad Isten gyermekei között lenni, mint a világban.” (Balogh Erzsébet, Zilah)

„Hálásak vagyunk a Jó Istennek és a támogatóknak a csodálatos lehetőségért. Egyedülálló vagyunk, de mégsem, mert az Úr mindig velünk van. Ezt tapasztalhattuk meg e vidám csoport tagjai között.” (Czirák Magdolna és Zeffer Paula, Nagyvárád)

„Az volt a jó, hogy megoszthattam gondjaimat a velem hasonló helyzetben lévőekkel (és nem én kellett végre megoldást találgatni a másokéval, s a magaméra, mint úgy általában mindennap). Kikapcsoltam, laza voltam, fürödtem, ATV-ztem, tiroliztam, sokat nevettem, végre pihentem!” (Varga Tímea, Bihar)

„Hálás vagyok Istennek, hogy egyedülálló nőként teljes életet élhetek. Ő minden teremtményébe értéket helyezett, így belém is. Szeretném ezt az értéket az Ő dicsőségére és mások javára felhasználni.” (Dimény Ibolya, Kolozsvár)

„Eddig is egész volt az életem, de ez a három nap rendkívül hozzájárult, hogy beteljesedjem... elsősorban az Úrban, de nagyszerű testvérnőket is megismertem. Kinyílt egy ajtó, beléphettem egy közösségbe, akikkel jó volt együtt imádkozni, beszélgetni. Ez a csodálatos környezet pedig egy keretet biztosított, amely kihangsúlyozta az együtt töltött idő áldásait.” (Boros Gyöngyi, Belényes)

„Hálás vagyok, hogy itt lehettem. Dicsőség az Úrnak mindenért!” (Fazekas Márta, Csátár)



Szolgálat kegyelemben és békességben

MUNKAKONGRESSZUS NAGYBÁNYÁN (II.)

(...) Egy másik fontos kérdés, ami a tanácskozáson szóba került, az volt, hogy hogyan viszonyuljunk a más evangéliumi felekezetekből érkező tagokhoz, illetve szolgálattevőkhöz. Borzási Pál főtitkár mindenekelőtt azt határozta meg, hogy mely felekezeteket tartunk mi evangéliumi felekezeteknek: a testvérgyülekezetet és a pünkösdi közösséget. Ha valaki ezekből a közösségekből érkezik, nem merítjük be újra, a lelki szolgálat végzésére azonban újból fel kell avatni. Ezekén kívül ismerjük a népegyházakat és a keresztyén szektákat, amelyek tagjaival nem tudunk együtt úrvacsorai közösséget gyakorolni.

A tanácskozás befejezéseként Pardi Félix egymás szeretetére és védelmére biztatott, mind a lelkipásztor-lelkipásztor, mind a lelkipásztor-gyülekezet kapcsolatban. „Arról ismeri meg a világ, hogy az enyéim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” „Meghidegülték a kapcsolataink. Látogassuk egymást, imádkozzunk egymásért!”

Hajó, Lélek és vitorla

Az alkalom végén, de nem utolsó sorban Mike Sámuel igehirdetésére került sor. A kecskeméti baptista gyülekezet lelkipásztora a Mt 16:13-18-at idézte: „Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: Kinek mondják az emberek az Emberfiát? Ők így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások pedig Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának. Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek

mondotok engem? Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám. Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.” „A gyülekezet lehet mentőcsónak, és lehet luxushajó. Lehet életmentés a gyülekezetekben, vagy lehet szórakozás.” Sámuel idézte James McDonald-ot: „Az egyház bizony kudarcot vallott: hol szálnalmasan kiszámítható, hol szégyenletesen szórázoztató. Néha szomorúan érzélgős, és csak ritkán hiteles.” „Mindennek az az oka, hogy az ember kerül a középpontba: amikor Isten dicsőségének helyére odateszünk valami mást. A pusztában vándorló zsidóknak ez egy aranyborjú volt. S miután elkezdtek ezt imádni, egy nap alatt leamortizálódtak. Fontos, hogy mindaz, ami Isten helyén van, lekerüljön onnan. És amikor Isten a helyére kerül a gyülekezetben, akkor nem hozzánk fognak jönni az emberek, hanem a ránk ragyogó fényhez, és nem nekünk kell majd bevonzni őket.” „Azt mondja Jézus: «ezen építem fel az ÉN egyházamat». Sok esetben szerepet tévesztünk. Mi akarjuk építeni az egyházat, és elküldjük Jézust, hogy tegyen tanítványokká embereket. Az Újszövetségben nem találjuk a gyülekezeti tagság fogalmát, csak a tanítványt. De sokkal könnyebb gyülekezeti tagnak lenni, mint tanítványnak.” „Tetszik nekem a Szövetség logója, bár a dagadó vitorlák hiányolom róla. Isten gyülekezete az a hajó, amely a sötétségről a világosságra, a halálból az életre viszi át az embereket. És ezt a hajót csak a

(folytatás a 11. oldalon)

Gyermekekhez a nyelvükön

Emlékszem, amikor megszülettem Isten családjába, sok számomra új bölcsességet hallottam. Az egyik ilyen volt, hogy „Teher alatt nő a pálma”. Gyakorolták is ezt velem lelki testvéreim: a Mosolyklubban először csak az énekeket kellett vezetnem, aztán, ahogy tanultam, fejlődtem, már többet is bíztak rám.

Azokban az években a pedagógiai tanulmányaimat végeztem, ám jobban megismerve a „kulisszatitkokat”, a végére már inkább menekültem a tanítás elől. Mennyei Édesatyám volt az, aki meggyőzött és rávett, hogy tanítsak: „Nagyobb



lesz a második házunk a dicsősége az elsőnél” (Agg 2:9). Megértettem, hogy nekem szól, mert a korábbi munkahelyem akkor épp egy háznál volt.

Első osztályomban, a Nyikó mentén egyszerű családokból való kisfiúk és kislányok voltak, de a szívük nyitott volt Isten igéje előtt, s volt is alkalmam azt élni és szólni közöttük. Egyik nap, amikor Jézus Krisztus visszajöveteléről beszéltem nekik, örömmel vegyült csodálkozással kérdezték: „És mi is meg fogjuk látni, itt, Siménfalván?” (Jel 1:7)

Aztán mások gyerekei mellé Isten saját gyerekekkel is megajándékozott. Sokat tanulok általuk és tőlük.

Hogyan használhat Isten már egy kisgyereket? A kisfiunk a második életévét töltötte, amikor hangkazettákat kezdtünk hallgatni. Volt közöttük egy, amelyet nagyon megszerettek a nővéreivel. Naponta hozta a kis székét, odaült a lejártszóhoz és fél órán keresztül folyamatosan, figyelmesen és örömmel hallgatta. Csodálkozva néztem. Aki kicsit is ismeri a gyerekek életkori sajátosságait, tudja, hogy a kétéves figyelmi ideje hasonló esetekben csupán pár perc. Nem kellett hát sok, hogy szívemben megfogalmazódjon a vágy: „Ezt minden kisgyereknek hallania kell!” Teltek a hónapok, néha becsipődött a hangszalag, elszakadt, újra meg újra megragasztottam, aztán végre két év után felvettem a kapcsolatot e zenés mesekazetta szerzőivel.

„Nemcsak mesét mond a gyerekeknek és nemcsak zenei élményt nyújt, hanem arra is lehetőséget ad, hogy hallgatói megismerhessék az igazság és az örök élet felé vezető utat”,

írja a borító belsejében. A címe: „Tavaszi kirándulás”, és a Palánta Sorsfordító Alapítvány segítségével készült. Sok-sok imádság és Isten vezetése nyomán kaptuk ajándékba azt a lehetőséget, amelyet csak Isten tud megálmodni az ő gyermekein keresztül: hogy még sok gyerekhez eljusson ez a megragadó hanganyag itt Romániában is.

„Tanítsd a gyermeket, az ő útjának módja szerint, (a neki – életkorának, élethelyzetének, érdeklődésének, nyelvezetének, kifejezőképességének – megfelelő módon) még mikor megvénhedik is, nem távozik el attól” (Péld 22:6). Az 1996-ban elkészült kazetta már régóta CD-vé változott. Magyarországon több mint húsz éve indult projektként, és azóta is működik, hogy az iskolába beiratkozó elsősokeket megajándékozzak vele. 2008-ban egy színezős foglalkoztató füzet is készült a CD mellé kiegészítőnek.

Így tehát egy hasonló projektet indítottunk országunkban is tavaly, hogy az előkészítő osztályos kisdíjak részesülhessenek a „Tavaszi kirándulás” ajándékcsoomagból (cd + kifestőfüzet) ingyen. Lelki testvérekkel összefogva megyénként felvettük több iskolával a kapcsolatot, tájékoztató levelet juttatva el az iskolavezetőkhez, pedagógusokhoz, és ha szükséges volt, bemutató példányt is adva a „Tavaszi kirándulás”-ból. Visszajelzésük alapján elkészítettük a csomagot és eljuttattuk hozzájuk a kért mennyiséget, mely után az a feladatuk maradt csak, hogy kiosszák a gyerekeknek, és ezt igazolják az Alapítvány felé írásban és fénykép kíséretében.

Az, amit Isten Igéje kicsi korban elvégez a szív mélyén, mindig visszaköszön. A gyermekek nőnek, de erről a hatásról nem fognak elfelejtkezni. Amikor magányosak lesznek, vagy amikor sok egyéb úton csalódnak, vagy kiábrándulnak várakozásaikból, az *Ige mindig vissza fogja vonzani őket a Megváltóhoz*, akinél végülis otthonra fognak lelteni. Lehet, hogy eltelik tíz év is, vagy több, de hazatalálnak majd. S a sok nehéz döntés közepette segítségül fogják majd hívni Jézus nevét. A tapasztalat az, hogy a most felnövekvő generáció nagy része nem találkozik tiszta evangéliummal egész gyermekkoruk alatt. Évről-évre tízezernyi gyermek lép be az iskolák kapuján. Közülük mennyi hallhatná Isten megmentő üzenetét, ha megkapná ajándék CD formájában?!

Hogy még helyibb jellegű legyen a projekt, idén a Gyermek Evangélizációs Közösség egyik szórólapját: „Be van-e már írva ide a neved?” tettük mindegyik „Tavaszi kirándulás” füzetbe. Így lehetőség nyílik az érdeklődő gyerekeknek a GYEK-kel való levelezésre, további bibliatanulmányok elvégzésére. Azok a gyerekek, akik az evangéliumon nevelkednek, hitelt érdemlő gyermektanítóktól hallják, látják az üzenetet, akik CD-ket hallgathatnak igével, evangéliumi zenével és történetekkel gyermekkorukban, később majd kevésbé fognak belesodródni azokba a kelepccékbe, amelyek a gyerekek, fiatalok számára vannak kitéve.

(folytatás a 16. oldalon)

Szeretetről, szeretet-házról

Az idősekről való gondoskodás elsősorban személyes, családi kérdés, csak az utódok idegenbe szakadása vagy más speciális körülmények teszik közösségi problémává. Innentől azonban már nehezen megkerülhető, nem beszélve arról, hogy keresztyéni kötelesség (Ézs 1:17). 2018. április 20-án jó hírekért igyekszünk a Filadelfia Noom Idősek Otthonába, ám érkezéskor a helyi rögválóság fogad: az otthon adminisztrátora és két dolgozó éppen egy traktor pótkocsijának oldalfalát kálapálja. „Menjünk,” fogad Mierluț József, aki több mint 20 éve állja a sarat az otthon körüli munkában.

Új tűz!

Először a felújított fűtőházba nyitunk be, ahol már üzemel az új, nagy teljesítményű, vegyestüzelésű kazán. Amint lapszámunk hírrovatában is írtuk, a 2017-es évben a fűtésrendszer átalakítására került sor az otthonban a „4H Misszió” – Eric és Rosemary Barrett – támogatásának köszönhetően. Ennek keretében beszerelésre került egy új nagy teljesítményű, vegyes tüzelésű kazán, amely fával és – a környéken könnyen és viszonylag olcsón beszerezhető – szalmabálával is üzemel szükség esetén. Szintén ennek a projektnek a része volt több csővezeték és fűtőtest cseréje.

Gazdálkodj okosan!

A fűtőház mögött négy hosszú fóliasátor tartja a meleget a korai paradicsomnak, és néhány ágyás káposztának. „Pályázati fejlesztés is ez a fólia: amennyiben május végéig 2 tonna paradicsomot értékesítünk, 3000 eurós támogatáshoz jutunk.” Az elsődlegesen a tábor ellátását célzó gazdaság szarvasmarha- és sertés-állománnyal egészül ki.

Bent

Felmegyünk az akadálymentesített feljárón az épületbe, és köszönünk az ápolóknak. Mierluț testvér elmondja, mekkora kihívás motiválni a minimálbéren dolgozó személyzetet. Az emelet kupolája alatt 6-7 idős üldögél. Nagyváradról, Székelyföldről, Szilágyságból érkeztek, s van olyan is köztük, akinek a járadékából nem futja a költségekre, az otthon ennek ellenére befogadta őket. A földszinti szobákban a súlyosabb, fekvő betegek pihennek. Rövid körutunk a konyhán ér véget, ahol a szárazpaszulyleves készül ebédre. „A héten holland vendégek érkeznek”, mondja Mierluț József, „az otthont már 1992-től támogató és az alapítványnak nevét kölcsönző



Telegdi Imre

Idős testvérek



Mierluț József

Noom házaspár, fiukkal, unokájukkal és még néhány segítővel. Vállalták, hogy kétkezi munkával segítenek be a belső festési munkákba.” (Következő számunkban interjút olvashatnak Noomékkal. – szerk.) A beszélgetés az új helyiségbe költözött adminisztrációs irodában ér véget. Testvérünk beszámol a nehéz, hitbeli kezdésről 1992-ben, és összefoglalja az otthon fejlődését, a 2012-ben véget ért felújítást, amikor az otthon befogadóképessége egy európai uniós projekt segítségével 39, majd 43 főre bővült. Elmondja az állami támogatás körüli bizonytalanságot is, a megnövekedett feladatokat, amelyek szükségessé tették egy újabb adminisztrátor alkalmazását a paptamási Telegdi Imre személyében. Szóba kerül az otthon lakóinak lelkipánczozása, lelkiállapota. Ezen a területen az új szalárdi lelkipáncztor, Veress Efraim vállalt feladatot, de alkalmanként istentiszteletet tart Dániel Zalán, nyugalmazott lelkipáncztor is.

Papírok és kérdések

„Hogyan vállalja fel a közösség ezt az otthont?” – tevődött fel a kérdés a Mierluț testvérről való beszélgetésben, s a válasz az volt, hogy még van mit fejlődni ezen a területen. „Mintha nem mindenki érezné magáénak ezt az intézményt az erdélyi baptisták közül, pedig az ország minden részéről vannak gondozottaink. S bár részben személyes, illetve családi ügy egy idős embernek a gondozása, ez mégiscsak egy felekezethez kapcsolódó intézmény, s így is kellene gondolni rá a közösségnek. A lelki hozzáállásra is vonatkozna ez az igény, és az anyagi támogatásra is. Ugyanis egy

(folytatás a 11. oldalon)



Ők elestek, majd az ország is elveszett

Földijeinkre emlékezünk, két kiváló fiatalemberre. Pásztor Albert és Bugyi József száz éve, ilyenájt, az olasz fronton vesztette életét. A „Baptisták az első világháborúban” c. kötet 1918-as fejezete tette közzé rövid nekrológjukat, valamint a korabeli híradásokat a Piave-menti harcokról.

■ **Pásztor Albert** (23, Nagyzomlin és Esztár, Bihar vármegye): nagyon szerethetett olvasni, édesanyját arra kérte, hogy a Békehírnököt küldje el majd a harctérre. Eleste után, amikor a szülők kézhez kapták fíknak csekély holmiját, „azok között zsebbiblia és Békehírnök-lapok voltak, vérrel befutva”.



■ **Bugyi József** (21, Nagyvárad és Váradfenes): „Korán – 15 évesen – átadta szívét Megváltójának,” – írta róla a gyász híradás. „Feltűnően jámboran és szeretetteljesen viselkedett mindenki vel szemben. Megnyerő jellemvonásával valóságos mintaképe volt az ifjúságnak”.

Katonáskodásukat mindketten a szegedi hidász ezredben kezdték, Albert 1915-ben, József 1916 októberében, majd az orosz frontra kerültek. Albertet 1917. augusztus 14-én elfogták az oroszok. Hét és fél hónap után, a bolsevik forradalom következtében, '18. március 28-án szabadult, és hazajött szüleihez Esztár községbe. Józsefet csupán pár hónapos kiképzéssel, „1917 elején vitték el az oroszok elleni harcba; onnan ki-merülve visszahozták kórházba, ahol két hónapig ápolták; majd ismét harctérre vitték különböző helyekre”.

Mikor kerültek ki az olasz frontra?

Pásztor Albertől pontosan tudjuk, hogy az egy hónapos szabadság után, „május 4-én az olasz harctérre ment”. Bugyi József nekrológiájában ez áll: „Legutóbb 1918-ban az olaszok elleni küzdelemben harcolt”. Vajon küzdött ott már korábban is? Mert az, hogy „különböző helyek”-en harcolt, jelenthette a 11. isonzói-csatát, 1917 augusztusában, vagy részt vehetett a 12-dikben, október végén, november elején. És a caporettoi áttöréssel eljuthatott ő is a Piave felső folyásáig – ahol december 2-án megállt a front. Ilyenképpen együtt várhatta a tél múlását egy Somogyi Imre nevű fiatal hadnaggyal. „Hajh, hol

késik a megváltó tavasz?” – sóhajtott fel a későbbi Emericus Holdsugár a „Piavén” c. versében... Az észak-olasz folyót kissé olyannak képzelem, mint a mi Oltunkat: félútig az Alpok magas vonulatai közt kanyarog dél-nyugatnak, kilépve a síkságra dél-keletnek fordul, majd beleömlik az Adriai-tengerbe. Ott, a Piave-könyökben, a folyó bal partján, a Montello magaslattal szemben állomásoztak a magyar ezredek: „Szőlőlugasok, fügefák között / Az éji szellő lágyan fűdögöl, / Acélsisakos, bús magyar bakák / Zaklatott lelke fájón sírdögöl... / Hosszú vonalban fekszünk hallgatagon, / Fejünk felett a fehér tejút áll, / A víz tükrére ezüstpírként / Szerteszórja a sápadt holdsugár.”

Ütközet egy hétig

A 2. offenzíva a Piavénál 1918. június 15-e hajnalán indult. Az osztrák-magyar seregek „már az első napon tízezer foglyot ejtettek. Három nap után a foglyok száma harmincezer lett, a zsákmányolt ágyúk pedig 120” – írta első híradásában a Békehírnök, említve azt is, hogy „az időjárás nem volt kedvező, mert majdnem mindig sok eső hullott, a Piave folyó megáradt, s néhány helyen elsodorta az átkelésre használt hídszerkezeteket.” A lap következő száma már a gyászos fordulatról tudósít: „A helyzet megváltozott, mert a megáradt Piavén nem lehetett utánpótlásokat eszközölni, s így a mi seregeink kénytelenek voltak visszavonulni és az elfoglalt területek nagy részét átengedni. Mind a támadás, mind a visszavonulás veszteségeket okozott, ami a miniszterelnök kijelentése szerint sebesültekben és halottakban körülbelül százezreket tett ki.”

Földijeink elestek

Bugyi József az offenzíva előtti napon, június 14-én sebesült meg – úgy tűnik, baleset következtében, még az előkészületi, csendes napon: „Állítólag gázmérgezést is kapott. Így azután Horvátország Gödin nevű városába került, de gyógyulást nem nyerhetett, és már július 13-án nemes lelke eltávozott a szenvedő test börtönéből.” Pásztor Albertet a rohamcsapatba sorolták; jól megtermett, erős testalkatú fiú lehetett. Őt napon át harcolt hősieken, de a hatodikon „egy szörnyű tusa közben megölték”. Talán egy, vagy legfeljebb két napot, ha megérhetett volna még, mert június 23-ra a mieink mind visszavonultak a folyó innenső oldalára.

Elveszett az ország is

Albert és József életben maradt bajtársai őszi kitarottak. Október 24-én az olaszok kezdeményezték a támadást a Piavénál, amit „a szétzilált haderő már nem tudott, de egy része nem is akart visszaverni. Közöttük erdélyi magyar ezredek is fellázadtak: haza akartak térni saját, veszélybe került hazájuk védelmére” – írja a Nagy Háború c. blog. És a tragikus végki-jeletet ekként summázza: „A fegyverszüneti bizottságot még az uralkodó küldte ki tárgyalni az olaszokkal, de 1918. november 3-án, amikor aláírták a fegyverszüneti egyezményt, az Osztrák-Magyar Monarchia már nem létezett.”

Szilágyi László

Szeretetről...

(folytatás a 6. oldalról)

ilyen nagy létszámú felekezetnek illő, hogy legyen ehhez hasonló szociális tevékenysége.” „Persze a mai anyagi körülmények között azt is nehéz elvárni az otthontól, hogy önköltségen alul vállalja egy-egy rászoruló gondozását, mert így a hosszútávú működését veszélyeztetné. Komoly dilemma ez, amely az otthonba való felvételkor igencsak latba kerül, hiszen nekünk gondolni kell azokra is, akik rászorultak, és nem képesek kifizetni az 1600 lej körüli eltar-tási költséget, ami egy fekvő beteg esetében a 2000 lejt is meghaladhatja. Az ilyen eseteket helyileg kellene megtá-mogatni, származási helytől függően. Olykor azzal az elvá-rással szembesülünk, hogy ha a Szövetség az otthon, ak-kor az oda tartozók részesüljenek kedvezményben. Ezt viszont külső segítség nélkül nem vállalhatjuk, hiszen ne-künk is komoly költségeink vannak a fenntartással, a sze-mélyzettel.”

Új ember

Nem, nem a magyarországi katolikusok médiaorgánu-máról van szó, hanem Telegdi Imréről, a paptamási gyüle-kezet tagjáról, aki a Filadelfia Noom Idősek Otthona új ad-minisztrátora, Mierluț József munkáját kiegészítendő. „Kapcsolatom a Filadelfiával gyülekezeti alapon indult, mi-vel a szalárdi és a paptamási gyülekezet fiataljai gyakran látogatták egymást, előbbiek szinte nálunk nőttek fel. Aztán az elmúlt év karácsonyán említette Albert Zsolt lelkipász-tor, a szövetség gazdasági felelőse, hogy szükség lenne a munkámra itt az otthonnál, ugyanis nagyon megnőtt a munkamennyiség, és Mierluț testvér nehezen győzi.” „Mik az első benyomások?” „Most mindenekelőtt a kinti környe-zet rendbetételével voltunk elfoglalva, benti karbantartáso-kat végeztünk. Ez igényelt sürgősebb beavatkozást, a két-kezi munka, majd ezután veszem át a könyvelést és az adminisztráció hivatalos részét Mierluț testvértől.” „Mik a legnagyobb kihívások?” „Úgy látom, kihívás lesz a finanszí-rozás, miután az állami támogatás kevés, bár mostmár rö-videsen telházazással üzemelünk. Próbálunk pályázatokon is részt venni. Kényes kérdés az állattartás, hogy mennyire fenntartható, kifizetődő ennek üzemeltetése. A mezőgazda-sági részleg gépparkját értékesítettük, a földeket bérbead-tuk, ezek üzemeltetése nem terhel most. Maradt a földház, ami jövedelmez is, és az ellátásban is segít, ennek minden-képpen létjogsultsága van.”

Séta a kertben

A koros gesztenyefák alatt két idős nő és egy férfi sétál ki a levegőre. Jó látni őket, és mintha mind a negyvenhármu-kat itt kint szeretnénk látni. Pedig van, aki már talán soha nem fog ide kijönni. Nekik marad a „testvéri szeretet”, a gondoskodás odabent, amíg elindulnak az utolsó utazásra, amelynek végén minden fájdalom megenyhül.

Gönczi Géza**Összhangban...**

(folytatás a 6. oldalról)

mindent, ezt kell felismernem, hogy valóban össz-hangban legyek az Ő tervével és önmagammal. Tőle kapjuk talentumainkat, amelyek által a sikert érünk el. Mindannyian kapjuk ezeket az ajándékokat, de nem egyformán, hanem képességeinkhez mérten. Azonban mindenkitől számon kéretik, hogy a rendelt időben, helyen használta-e Isten dicsőségére.



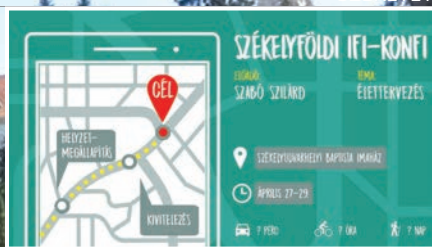
Elgondolkodtató, figyelemfelkeltő üzenetet kap-tunk abban az egy órában, aminek felét sem lehet így átadni. Alkalmunkat közös istentisztelettel fejez-tük be, amelyen csatlakoztak hozzánk a férfitestvé-rek is, akik addig a felházban voltak együtt közös-ségben. Papp Dezső lelkipásztor hirdetett igét, majd énekekkel és hálaadóimával zártuk együttlétünket, ami után közös szeretetvendégséget tartottunk az imaház udvarán.

Veress Judit**Szolgálat kegyelemben...** (>>> a 6. oldalról)

Szentlélek tudja mozgásba hozni. Azt is észrevehetjük ugyanakkor, hogy Szentlélek egyrészt a Fiúra mutat, másrészt fúj, ahová akar.” Igehirdetése végén Míke Sá-muel felszólítására sokan mentek előre könyörögni Is-tenhez ébredésért és Szentlélekkel teljes életért.

Záró szavaiban Pardi Félix elnök testvér a nagybá-nyai gyülekezet vendégszeretetéért mondott köszöne-tet, akik példásan szolgáltak a kongresszus küldöttei felé. János Csaba elnökségi tag és a helyi gyülekezet pásztora kiváltságnak nevezte, hogy helyet adhattak a tanácskozásnak, beharangozva az ebédet, amelyet elfo-gyasztva igen ízletesnek konstatáltak a testvérek.

Hasznos tanácskozás volt, nyitott kérdésekkel és ta-nulságokkal, és azzal a tapasztalattal, hogy, ahogyan a Szövetség elnöke mondta bevezető szavaiban, a kegye-lem és a békesség is egyedül az Atyától és az Úr Jézus Krisztustól jön. **[G. G.]**



Életervezés

– SZÉKELYFÖLDI IFJÚSÁGI KONFERENCIA, ÁPRILIS 27-29, SZÉKELYUDVARHELY

Május utolsó hétvégéjén ismét fiataloktól zsongott a székelyudvarhelyi baptista imaház környéke. Az itt tartott Regionális Ifjúsági Konferencián közel 150 fiatal fordult meg.

A legutóbbi székelyföldi konfi tapasztalataiból merítve, ifink nagy lendülettel és jó kedvvel vágott bele idén is a nagy tervezgetésbe és szervezésbe, melyből végül a gyülekezet apraja-nagyja szintén maximálisan kivette a részét. Isten csodálatos kegyelmét és szeretetét láthattuk ebben is, ahogy összehangolta szíveinket és gondolatainkat.

A konferencia előadásait Szabó Szilárd csíkszeredai lelkipásztor testvér tartotta az életervezés témájáról. A péntek esti előadás címe a „Helyzetmegállapítás” volt, hisz minden tervezésnek az alapja annak felmérése, hogy honnan hova akarunk eljutni, miért akarjuk azt, milyen eszközök állnak rendelkezésünkre. Szombat reggel a helyes „Célkitűzéssel” foglalkoztunk, mert szemeinkkel elsősorban nem erre a földre, esetleg foglalkozásra, személyekre kellene tekintenünk, hanem felfelé, az Isten dicsőségére, arra, hogy mi Vele akarunk majd együtt élni, arra, hogy mindannak, amit itt teszünk, legyen értelme és következménye az örök életben is. Kiemelődött még az is, hogy egy másik fontos célunk az kell, hogy legyen, hogy itt a földön az Isten szolgálatára éljünk, és erre szánjuk oda testünket, agyunkat, fizikumunkat (Róm 12:1 alapján), ahogyan Pál apostol is ezt látta maga előtt; neki is pont ilyen örökkévaló célja volt, erre tette fel szolgálatát: míg a versenyfutók a hervadó, ő a hervadhatatlan koszorúért küzdött (1Kor 9:25-27).

Szombat este már a felállított célok „Kivitelezés”-ével foglalkoztunk. Nagyon fontos, hogy ha megvannak a céljaink, akkor merjük rábízni magunkat az Isten akaratára,

hogy Ő kijelentse nekünk azt, hogy hogyan is kell véghezvinnünk mindazt, amit kijelölt számunkra. Aláhúzódtott az is, hogy AKARAT és SZORGALOM nélkül soha nem lehet megkapni, megszerezni semmit az életünkben, ahogy a lelki életben sem, akármilyen szépek is a céljaink. Ezért, ahogy Pál apostol is teszi: neki kell feszülni, mindent bele kell adni! „Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért” (Fil 3:13-14). Mindemellett mindenfajta jó kivitelezéshez növekedésre van szükségünk úgy testileg, mint lelkileg, amint Isten ígéje is sokszor bátorít; a tiszta, hamisítatlan ige kell, hogy tápláljon bennünket.

A vasárnapi alkalmon többek közt arra is kerestük a választ, hogy Isten vagy ember felelőssége-e az életervezés. Megragadott a gondolat, hogy bármi is a válasz, a legfontosabb, hogy teljesen és mindenben bízzak Őbenne.

Mindezen tartalmas és elgondolkodtató előadások mellett számos szabadidős tevékenység közül válogathattak a résztvevők városnézés, közös fagyizás, röplabdázás, csevegés egy finom kávé mellett.

Úgy gondolom, hogy mindannyiunk számára különleges élmény volt a szombat délutáni flashmob, melynek keretén belül kivonultunk a város központjába, és hatalmas kartonpapírokból kiraktuk a hétvége üzenetét: „(C)él az Úr”, valamint néhány énekkel is magasztaltuk e drága „Célt”. Felemelő érzés volt látni a sok fiatal szemében a csillogást és örömet közben, és azt, hogy ezt igazán, tiszta szívből tették. Jó volt látni a járókelők figyelmét és érdeklődését, úgy gondolom, hogy óriási missziós lehetőség volt ez a számunkra, melyet jó, hogy nem hagytunk ki!

Még aznap este a Belong együttes hangolta szíveinket az Úr iránti imádatra és mélyebb elköteleződésre egy dicsőítő koncert keretén belül.

Számomra nagyon építő hétvége volt, az Úr megáldotta együttlétünket, jelenlétével örvendeztetett meg, kiárasztotta Szentlelkét mindannyinkra. Az a vágyam, hogy minden résztvevő gyarapíthassa és elmélyíthesse a tanultakat, hogy ne csak egy kedves emlékre, hanem egy hasznos és meghatározó konferenciára emlékezzenek vissza.

Máté Dóra, Székelyudvarhely

Pár fiatal is megírta, mit tapasztalt meg a hétvégén.

„Számomra nagy meglepetés volt az egész konferencia. Nagyon jól szervezett, rendezett volt minden. A programok és az előadás nagyon gondosan felépített volt. Rengeteg építő üzenettel tértem haza, de a legemlékezetesebb számomra az volt, hogy mindegy, hogy honnan jössz, ki vagy, az Istennek terve és célja van veled. Lehet, hogy elcsépeltnék hangzik, de akkor és ott nálam célba ért az üzenet. Köszönöm, hogy ott lehettem!”

„Szerintem a konfi nagyon hangulatosan telt. Minden eseményben érezni lehetett Isten áldását. A társaság, a dicsőítés, a foglalkozások, a játékok mind-mind nagyon jól, kacagással, de kellő komolysággal telt el. A flashmob meg valami elképesztő volt! Dicsőíteni szó szerint egy város közepén, szeretetteljes emberekkel, barátokkal, nem szégyellve, mit gondolnak rólunk, mindennél többet ér! Sok visszajelzést kaptunk, hogy legyen jövőre is, remélem, hogy megvalósítható lesz mindenképp. Nekem nagyon, de nagyon élmény dúsan telt, mint szervezőnek, mint résztvevőnek.”

„Számomra nagyon áldásos volt az udvarhelyi konfi. A program tartalmas volt, az üzenet nagyon aktuális, a di-



csőítések valóban Istenről szóltak. Személy szerint nekem az volt a legfontosabb üzenet, hogy mindig Istennel érdemes és kell tervezni céljainkat, hiszen Ő ad erőt, képességet a kivitelezést ez. Nem érdemes a magunk feje után tervezni, mert Isten úgyis megállít, ha egy másik utat akar számunkra.”

„Ez az ifjúsági konfi számomra egy lelki felüdülés volt! Örülök, hogy a tanítások rámutattak arra, hogy milyen fontos, hogy az életcéljaink Isten céljai legyenek a mi életünkre nézve. Fontos, hogy mi, hívők, egy világban, ami nagyon én-központú, tudjunk Krisztusra tekinteni és az Ő kezébe letenni igazán az életünket.”

Reményik Sándor

Kegyelem

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék-erőd.
Akarsz, egetostromló akarattal –
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szóltalanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkéség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!
S akkor – magától – megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég,
S egy pici csillag sétál szembe veled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.
Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.
Ez a *magától*: ez a Kegyelem.





■ Isten akaratában megnyugodva gyűltünk össze Magyarlónán 2018. február 16-án, hogy † **Ötvös Márton** testvérünket utolsó útjára kísérjük, akit az Úr 74 esztendővel ajándékozott meg. Hálásak vagyunk az Úrnak mindazért a munkáért, amit testvé-

rünk szívében végzett, úgy az élete derekán, mint annak a végén. Mivel testvérünk életének utolsó heteit megbetegedés miatt ágyhoz kötve töltötte, a gondozásban teljes egészében a felesége segítségére szorult, aki őt hűséges segítőtársaként gondozta. A temetésen Isten vigasztaló Igéjét Borzási Pál helyi lelkipásztor hirdette az 1Kor 15:26 és az ACsel 13:26-32 alapján. A gyászoló család számára Istenünk gazdag vigasztalását kívánjuk! **[Borzási Pál]**

■ Március 4-én volt † **Jakab Eszter** testvérnő temetése Magyarlónán, aki 89 évet kapott ajándékba a mi Urunktól. Hosszú élete során testvérnőnk megelégedett életvitelt folytatótt, ami mindnyájunk számára példa volt. Ugyanakkor hálás szívvel örvendett annak a példás gondozásnak, amelyben gyermekei – főleg Anna, aztán Ferenc – részesítették. A temetési istentiszteleten Oláh Lajos kiskapusi lelkipásztor (Jn 14:1-6) és Borzási Pál helybéli lelkipásztor (1Kor 15:51-58) hirdette Isten reményt adó Igéjét. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! **[Borzási Pál]**



■ Szilágyballán 2018. február 17-én kísértük utolsó útjára † **id. Király József** testvért, akit az Úr 86 évvel ajándékozott meg. Testvérünk 1931. június 13-án született szülei harmadik gyermekeként. Már ifjú korban lelkesen bekapcsolódott az ének- és zenekarba, ahol örömmel szolgálta az ő Urát. Élete legfontosabb döntését is fiatalon hozta meg, hogy az Urat fogja követni és ezt meg is pecsételte a bemerítésben, 1948 augusztusában, Cse-repka János lelkipásztor által. 1956-ban kötött házasságot Domokos Ilonával és az Úr négy gyermekkel áldotta meg őket. 2008. február 12-e óta özvegységben élt, de végig az a reménység és meggyőződés volt a szívében, hogy az Úrnál újra találkozni fog szeretett feleségével. Az utóbbi években testvérünk egészségi állapota meggyengült, ezért már nem tudott a gyülekezeti alkalma-
kon részt venni, azonban amíg tehetette, az Úr házához és Isten népéhez hűségesen ragaszkodott. Temetésén a családi háznál Borzási Gyula és Bándi Sándor, a temetőben pedig Borzási Pál lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígét. A nekrológot Veress Ernő helybéli lelkipász-

tor olvasta fel. Alkalmi énekekkel a szilágyballai ének- és zenekar szolgált. A gyászoló család számára Urunk vigasztalását kívánjuk. **[Veress Ernő]**



■ † **Halász Jenő** testvérünket 2018. március 27-én, életének 63. évében helyeztük örök nyugalomra a koltói baptista temetőben. Testvérünk 1954. december 3-án látta meg a napvilágot református család első gyermekeként a Nagyvárád melletti Pod-

gorián. Gyermekek és ifjúkorát Száldobágyon tölti. Tizenhárom évesen elveszti édesanyját, majd 17 évesen az édesapját, így a 10 évvel fiatalabb húgának ő lesz a gyámja. 1974-ben Isten kegyelméből átéli a megtérés, újjászületés örömet, és alámerítkezik. Az első szeretet tüze a lélekmentés feladatát tette szívügyévé, két unokatestvérével, Kovács Gyulával és Elekkel minden szabadidejét a Várád környéki misszióra szánták. 1977 nyarán ismerkedik meg Téglás Judittal, s ugyanez év szeptemberében házasságra lépnek. Az Úr két fiúgyermekkel áldja meg őket (Jencivel, és Leventével). Öt évi házasság után, 1983-ban már négytagú családként költöznék Koltóra. A fiatal családapában nem lankad az Úr ügye iránti lelkesedés és odaszánás, amit felismer és értékel a helyi gyülekezet, s alig egy év után a gyülekezet vezetőjévé választják. Ezt a tisztséget, egy évi kihagyással haláláig méltósággal és Isten iránti hűséggel végezte.

Jenő testvér az egész falu tiszteletének és elismerésének örvendett, így mindenki nagy megrendüléssel fogadta 1993. július 2-án a hírt, hogy súlyos üzemi balesetet szenvedett. Az helyi orvosok lemondtak róla, de az ő Ura csodát tett. Egyévi belföldi, külföldi kórház és ágyhoz kötöttség után, deréktól lefele bénán, előbb két mankóval, majd elektromos kocsijával két falu, Koltó és Katalin betegeit látogatva vitte Isten bátorító ígét. Végezte ezt huszonöt éven keresztül.

Kedves és szívesen fogadott látogató volt a református parókián vagy a lelkészi lakáson, ahova gyakran hajtott be kis szekerekkel, s a felekezetre való tekintet nélküli lélekmentés fontosságáról és lehetőségeiről elmélkedett az éppen soron lévő esperessel, lelkipásztorral. Ugyanilyen testvéri viszonyt ápolt a hetednapos adventi testvériséggel is. Említésre méltó a köz érdekében végzett fizikai munkája is, hiszen sok évvel ezelőtt csodálva látta a falu népe, hogy egy tolószékben ülő ember festi üdezőldre a kastélykert új kerítését.

Sokan és sok helyről gyűltek össze a gyászistentiszteletre. A kápolnánál és a sírnál igei szolgálatot végeztek: Kovács Gyula, Bálint Pál, Kiss Zoltán, János Csaba baptista, valamint Varga Károly és Ecsedi Árpád református lelkipásztorok. Énekekkel a koltói és nagybányai ének-

karhoz csatlakozó, sok más gyülekezetből érkezett énekesek szolgáltak. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot!

[Mátis Csaba]



■ † **Tolnai (szül. Boda) Margit** testvérnő életének 91. életévében, 2018. március 25-én, Virágvasárnap költözött haza Mennyei Urához. Mocsolján megtartott gyászsztentiszteletén Bándi Sándor erkedi lp., a Zsolt 103: 8-18 alapján hirdette a vigasztalást, kiemelve: „Tovább kell vinnetek, amit reátok hagyott: a Krisztusban elkötelezett hívó életet. Féljétek az Urat mindennél jobban.” Gergely Pál helyi lp. a Mk 14:8a alapján szólt: „Annál nagyobb jót nem tehet valaki, minthogy megtérjen és újjászülessen a kegyelmi időben.” A nekrológot Pál László paptamási ref. lp., az elhunyt unokája olvasta fel. Záróimát Tolnai Gyula mocsoljai testvér mondott. A temetőkertben Rác Tamás kezdőimája után Bándi Sándor 1Kor 13:13 alapján vigasztalt. Hálások vagyunk a szilágysámsoni ének-és fúvós-kar bátorító szolgálataért is. Testvérnőnk 1927 augusztus 19-én született Mocsolján. 28 évet élt özvegy-ségben. Megtérése 65 éves korában történt, és még abban az évben, 1992 pünkösdjén bemerítkezett Bándi Sándor lp. által, Szilágysámsonban. Imádkozó, alázatos, szerény és hálaadó élete példaértékű volt hittestvérei és a falu közössége előtt. Fájdalmas a hirtelen jött elválás. Isten akaratában szeretnénk megnyugodni, hogy találkozzunk vele Isten országában, ahol mindenkor az Úrral leszünk! [Fodor Erika]

■ Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy † **Szeredai Józsefet** az Úr 65 éves korában magához szólította. Testvérünk 1953. január 20-án született Egrespatakon, tizenegy gyermekes család elsőszülöttjeként. 1981-ben házasságot kötött Bándi Gizellával, melynek gyümölcsei és áldásai: 6 gyermek és 5 unoka. Életében fontos szerepet töltött be a család és az Egrespataki Baptista Gyülekezet, ahol először ifjúsági vezetőként, majd zenei és igei szolgálatban tevékenykedett. Temetése 2018. április 22-én volt Egrespatakon. Isten vigasztaló üzenetét Kovács József, Bándi Sándor és Nagy Ferenc lelkipásztorok tolmácsolták. A temetési istentiszteleten az erkedi fúvószenekar és az egrespataki énekkar szolgált. A viszontlátás reménységében búcsúzzunk testvérünkől, emlékét addig is a szívünkben őrizzük: „Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet (1Kor 13:13).” [Nagy Ferenc]



MIT TANÍT A BIBLIA? (15.)

Az elhamvasztásról

Az Ószövetségben olvasunk olyanokról, akik tűzben lelték halálukat (1Kir 16:18; 2Kir 1:6), máskor a csontokat égették el (2Kir 23:16-20), de ezek nem jelentenek példákat a hamvasztásra. A 2Kir 23:16-20 szerint az emberi csontok megszentéstelenítették az oltárt, de feltehetően nem az égetés miatt, hanem a holttest érintése miatt (4Móz 31:19). A Törvény nem tiltotta a holttest elégetését, és átokkal vagy ítélettel sem sújtotta azokat, akiket holtuk után elhamvasztottak. Ennek ellenére a hamvasztás nem volt elfogadott gyakorlat a zsidó és keresztyén körökben, és a hagyománytisztelők tiltják a hamvasztást, mivel a bibliai időkben rendszerint sírba, barlangba vagy a földbe temették a holttestet (1Móz 23:19; 35:4; 2Kron 16:14; Mt 27:60-66).

Arra hivatkoznak, hogy Izrael népe számára tiszteletlenség volt, ha valakit nem temethettek el. Ha az urnát sem temetik el, akkor nincs olyan végleges hely sem, ahol a későbbi nemzedékek tiszteletüket tehetnék az elhunyt emléke előtt. A Bibliában azonban nincs előírva, hogy csak a hagyományos temetés lenne az egyetlen lehetséges módja a holttesttől való megválásnak.

A hamvasztás során a holttestet egy faládba helyezik, majd 870-980 °C-ra hevített égéstérben elégetik. A hamut a csontmaradványokkal együtt egy gépben összezúzzák, amelyből legtöbb 3 kg, világosszürke színű por marad. Egy sokmillió lakosú városban sok négyzetkilométerre lenne szükség, hogy egyetlen generációt hagyományosan el tudjanak temetni. A hamvasztás költségei pedig csupán töredéke a hagyományos temetésnek. A test elrothadása a földben sem nem tisztességesebb, sem nem higiénikusabb a gyors elhamvasztásnál. A döntést mégis legtöbbször hitbeli meggyőződés motiválja, pedig ez inkább kulturális és filozófiai kérdés, nem pedig bibliai.

Vannak, akik azért ellenzik a hamvasztást, mert szerintük ez nem egyeztethető össze a feltámadással, amikor Isten feltámasztja testünket (1Kor 15:35-59; 1Thessz 4:16). Azt bátran kijelenthetjük, hogy a test elhamvasztása miatt a feltámadáskor Istennek semmivel sem lesz nehezebb dolga: a több száz évvel ezelőtt elhunyt keresztyének teste egyébként is már teljesen porrá lett, de ez nem fogja megakadályozni Istent abban, hogy feltámassza őket. Isten éppúgy fel tudja támasztani az elhamvasztott embert, mint azt, aki másképpen „lett porrá”. Ilyen szempontból a hamvasztás csupán „felgyorsítja” a test elporladását.

Minden esetben a Szentlélek vezetésére kell figyelni, mennyei bölcsességért kell imádkozni (Jak 1:5), és egymás meggyőződését tiszteletben tartva kell cselekedni. Ajánljuk, hogy az elhunyt pormaradványait minden esetben temessék el, és a temetési istentiszteleten legyen hirdetve Isten ígéje. [Dr. Borzási István]



Ifjúsági koncert volt Zilahon

A szilágysági missziókerület kezdeményezésében immár a negyedik ifjúsági találkozó került megszervezésre. Október 7-én Kraszna, november 4-én Nagyfalu, március 3-án Szilágysomlyó, április 14-én pedig Zilah adott otthont a közös ifjúsági alkalmaknak. A zilahi találkozó célja az volt, hogy Isten dicsőítésére serkentse a fiatalokat. Négy erdélyi együttes kapott meghívást. Részt vett Szűcs Sándor lelkipásztor, a missziókerület elnöke, Nagy Ferenc zilahi, és Kelemen Sándor beszercei lelkipásztorok, valamint Szabó Szilárd, az ifjúsági szövetség vezetője.

Elsőként a zilahi gyülekezet énekkara szolgált, Elekes Attila vezetésével. Jó volt látni, amint a különböző korosztályok egy szívvel-lélekkel énekelnek régi és új énekeket. Ezután Szűcs Dávid, az ifjúsági szövetség gazdasági titkára bátorította a fiatalokat komoly, odaszánt életre, amiben nem szégyelik hordozni Krisztus keresztjét.

A második fellépő a *Belong együttes* volt. Ők egy ifjúsági konferencia dicsőítő csapataként kezdtek először együtt énekelni. A nagybányai ifi konfira készülve született meg bennük az az ötlet, hogy vegyenek fel karácsonyi énekeket. Így született meg az első karácsonyi albumuk „Száll a dal” címmel. Készülőben van a második albumuk is, amiben régi himnuszokat fognak feldolgozni teljesen új formában. Az alkalom felénél a fiatalok rövid szünetben élvezhették a zilahi gyülekezet vendégszeretét és egymás társaságát.

A szünet után Kelemen Sándor beszercei lelkipásztor buzdította a fiatalokat egy győzelmes életre. A harmadik fellépő a *bethleni pünkösdi gyülekezet dicsőítő csapata* volt. Elmondásuk szerint ez volt az első fellépésük ilyen nagy közönség előtt. Eddig főleg a gyülekezetben és menyegzőkön szolgáltak Isten dicsőségére. Egyszerűségük és énekeik szövege megérintette a szíveket: „Mondd csak, érdemes? Vagy végleg eltűnt a földről a szeretet? Ó, nem! Lásd meg Őt! Tudom érdemes! Mert nem tűnt el végleg a földről még a szeretet!”

A negyedik együttes előtt Szabó Szilárd, az ifjúsági szövetség elnöke tolmácsolta Isten üzenetét a fiatalok felé.

Elmondta: Isten arra vágyik, hogy találkozzon velük! Személyes életpéldákkal támasztotta alá, mit jelent egy apának a viszontlátás öröme, vagy a megbocsátás gyermekével szemben. Lehetősége volt a fiataloknak is leborulni a mennyei Atya előtt és megköszönni az Ő szeretetét. Az imádatot a *kolozsvári Kőszikla gyülekezet dicsőítő csapata* folytatta. A három és félórás összejövetel szinte pillanatok alatt eltelt Isten jelenlétében. Hisszük, hogy erre lettünk teremtvé, hogy Isten imádói legyünk! (A koncert megtekinthető a zilahi baptista gyülekezet youtube csatornáján!)

Nagy Ferencz

Gyermekekhez a nyelvükön... (folytatás a 8. oldalról)

„Száz év múlva nem számít majd, hogy milyen autóval jártunk, milyen házban laktunk, vagy, hogy mennyi pénz volt a bankszámlánkon. De a világ lehet, hogy más lesz, mert fontos voltam egy gyermek életében.” (Josh McDowell) Hálás vagyok mindazokért, akik talán a projekt összes részletet nem ismerték, mégis szívesen segítettek valamely lépésében ennek a munkának, ezúton is köszönöm! Isten szava a gyermekek által családok életét formálhatja át ezekben az években a „Tavaszi Kirándulás” CD és a vidám foglalkoztató füzet útján. Szülőként, nagyszülőként, pedagógusként te is részese lehetsz annak, hogy minél több iskolába eljusson ez az ajándék. A projektben résztvevő iskolák az első években az alsó tagozatosok közül a többi évfolyam számára is igényelhetik az ajándécsomagot, nem csak az előkészítőöknek. Összevont osztályok esetén pedig minden tanuló megkaphatja. Bővebben érdeklődni lehetőség van még a palanta2017@gmail.com e-mail címen.

Az akkor két éves kisfiú ma már hat éves. Orvosi diagnózis szerint multiallergiás. De olyan jó Isten szemszögéből látni: Krisztusban minden gyerek áldott és áldáshordozó!

Kelemen Sándorné Andrea, Beszerce

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetalap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605